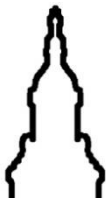

Farní

zpravodaj

5 / 2021

Farnost Štramberk

Jak prožít advent?

Stojíme na prahu adventu, snad nejkrásnějšího liturgického období, které je tak trochu popelkou z hlediska liturgického slavení.

Mnozí z nás mají advent spojený se zvláštním pocitem, s těšením. Nejen na Ježíška, ale taky na vše hezké, co bylo v našich domovech spojené s prožíváním Vánoc. Uvědomuji si ale, jak je to velmi subjektivní, protože za ty desítky let své kněžské služby jsem se mnohokrát setkal s tím, že lidé mají s Vánocemi spojeny velmi různé pocity a velmi různá očekávání, a někteří dokonce právě kvůli tomu, co prožívali doma, nemají Vánoce rádi.

Mezi námi všemi je také veliký rozdíl v tom, co vše chceme v době přípravy na Vánoce stihnout a jakou máme vlastní představu o tom, co advent a Vánoce dělá a bez čeho by to „nebylo ono“. Adventní doba našťestí není pouze časem předvánočního úklidu a nákupu vánočních dárků, pečení cukroví a finišování v práci, i když i to nějak do tohoto období patří. Advent má svůj silný duchovní obsah a my můžeme navzdory všem starostem, které na nás v tomto období doléhají, tento čas prožít velmi plodně. Ale jak?

Latinské slovo „adventus“ v překladu znamená příchod. A není to příchod jen tak někoho, je to příchod samého Božího Syna Ježíše Krista, který se rozhodl přijít mezi nás, stát se jedním z nás, aby s námi byl, proměnil náš život a aby nás zachránil. Slavením adventu

se v církvi zpřítomňuje očekávání starozákonních proroků, kteří připravovali lidstvo na příchod Mesiáše. Současné je to období, ve kterém spolu s Pannou Marií vstupujeme do atmosféry jejího očekávání narození Ježíše, a uvědomujeme si, že Pán opět přijde při svém druhém příchodu na konci časů. Advent není dobou kající, ale dobou radostného očekávání a přípravy na setkání s Tím, který přijde. Není to čekání na něco, ale na Někoho, kdo má moc změnit náš život, proměnit ho. Středem tohoto období je tedy Ježíš, který přichází. Karl Rahner to ve svých meditacích o Kristu provokativně vyjádřil takto: „Tys vlastně nepřišel, ty stále ještě přicházíš“. Pán sice přišel, ale nepřestal přicházet a přichází ke každému z nás stále. Přichází v modlitbě, při mši svaté, ve Slově Božím, ale i skrze druhé lidi kolem nás a skrze běžné události. Chce přijít do každé rodiny, do všech vztahů, do srdce každého z nás. Chce proměnit svojí přítomností všechno. Potřebujeme ho, aby nás potěšil, aby přinesl slovo osvobození a útěchy, aby nás obdaroval svou přítomností, svou láskou a pokojem. Advent je tedy obdobím, kdy se máme naučit čekat a vyhlížet, připravovat se na setkání a mít srdce citlivé a otevřené pro Něj.

Přání a realita

Všichni bychom si přáli, abychom o svátcích nebyli přetažení, uštvaní, abychom zavčas připravili dárky pro druhé, měli na sebe čas a prožili něco pěkného s těmi, které máme rádi. Máme však zkušenost, že je to často jinak, než bychom chtěli. Někdy proto, že v atmosféře očekávání a vypětí se vše pokazí nějakým nedorozuměním nebo dokonce konfliktem. Jindy je místo pokojné adventní a vánoční pohody u nás dusno jen proto, že máme každý jiná očekávání, jinou představu, nebo si nedovedeme zorganizovat čas a rozplánovat síly.

Pokud prožíváme advent a Vánoce v rodině nebo v nějakém společenství, je třeba nejprve vyslovit svou představu a současně mít ochotu ji opustit a dát prostor svobody také pro druhé a jejich očekávání, najít společné řešení. V některých rodinách se celý advent

uklízí, a přitom to už dávno všem vadí, jen si o tom mezi sebou neřeknou a nepřehodnotí to. Jinde se musí napéct desítky druhů cukroví, protože jinak by to přece nebyly Vánoce, a přitom už na Štěpána je nikdo jíst nechce. K tomu vánoční besídky ve školách dětí, koncerty, případně večírky v práci... Shánění dárků představuje pro mnohé také téměř neřešitelný problém. Podle sdělovacích prostředků dá prý hodně lidí letos raději přednost tomu, že si darují k Vánocům peníze. Představil jsem si, jak v rodině každý každému dá pod stromeček v obálce určitý obnos – a tak vlastně každý zas bude mít tolik, kolik investoval. Pak jsem zvědav, jak se budou ujist'ovat o tom, jakou jim to udělalo radost a jak se mají rádi...

Co dělat prakticky

Stálo by tedy za to se zamyslet společně nad tím, co je pro nás nejdůležitější a čemu dáme přednost, chceme-li toto období prožít také trochu duchovně, a co pro to uděláme. Když se rozhodneme alespoň některé dny zajít na rorátní mši, na které můžeme Pánu svěřovat nejen sebe, ale všechny své drahé, uvidíme, jak nás to vnitřně posune a otevře pro vnímání podstatného. Společně prožitá chvíle modlitby u rozsvíceného adventního věnce je příležitostí zastavit se a objevit kouzlo společné modlitby. Už jeho vyhotovení se může stát společným dílem.

V jedné farnosti se velmi osvědčilo tzv. „Putování Svaté rodiny“. Jde o starý zvyk, kdy se nabídnou jednotlivé rodiny ve farnosti, které jsou během adventu ochotny na jeden den „ubytovat Svatou rodinu“. Ikona Svaté rodiny tak putuje od rodiny k rodině, přičemž při předání ikony se vždy obě rodiny u ikony společně pomodlí. Putování začíná na 1. neděli adventní a končí večer před Štědrým dnem. Pokud je společenství malé, může toto uskutečnit až v předvánočním týdnu od 17.12.

Co se týká dárků, dobře víme, že největší dary máme v sobě navzájem. Jde vlastně jen o to najít způsob, jak to vyjádřit, aby byl dárek projevem skutečné pozornosti a lásky. Že nezáleží na velikosti a nákladnosti, to

víme, ale když se přímo vysloví, kolik budeme letos do dárků investovat, dá to větší prostor svobodě. Učit děti kupovat dárky dospělým moc nemusíme, to se jednou snad naučí vedle nás. Když se nám ale děti podaří povzbudit, aby něco samy vytvořily, namalovaly, vyjádří tím svůj vztah lépe než nějakým kupovaným darem. Je dobré se také domluvit na přípravě vlastních svátků, aby veškerá příprava neležela jen na někom z rodiny. Pro většinu maminek je předvánoční období jeden velký kolotoč. Ony většinou vymýšlejí a nakupují dárky nejen pro děti, ale i pro širší rodinu, pečou cukroví a uklízejí, a nakonec i chystají štědrovečerní večeři. Většina ostatních členů domácnosti tyto věci neřeší a automaticky vše nechává na nich. Někdy se stačí jen zeptat, s čím můžeme pomoci. Pečení, úklid i chystání může být společnou přípravou a posloužit k prožití krásných chvil, na které přes rok nemáme v dnešní uspěchané době čas. Dětský adventní kalendář může u dospělých dostat jinou podobu. Například jedni snoubenci si na každý den připravili jeden pro druhého citát z Bible pro společné rozjímání.

Adventní čas může být pěkným a požehnaným obdobím pro všechny. Nenechme ztvrdnout své srdce, aby Pán skrze nás mohl dělat radost druhým a aby mohl vejít právě do naší rodiny a vše proměnit. Víc než jindy třeba letos prožijeme, že On tajemně přichází do naší rodiny a je s námi. Přejme si, aby naše rodiny byly místem, kde by se obrazně Pán Ježíš mohl narodit a každý v Jeho přítomnosti pocítil, že je milovaným dítětem Božím.

Převzato z www.vojtechkodet.cz

BOHOSLUŽBY O VÁNOCÍCH

		Štramberk	Závišice
24. 12. PÁ	Štědrý den	22.00	20.30
25. 12. SO	Slavnost Narození Páně	8.30	10.00
26. 12. NE	Svátek Svaté rodiny	8.30	10.00
31. 12. PÁ	sv. Silvestr	17.30	16.00
1. 1. SO	Slavnost Matky Boží, Panny Marie	8.30	10.00
2. 1. NE	Slavnost Zjevení Páně	8.30	10.00

ZPOVĚDNÍ DEN – SOBOTA 18. 12. 2021

ŠTRAMBERK 11.30 – 13.30

ZÁVIŠICE 14.00 – 15.00

OTEVŘENÉ CHRÁMY 2021

Téměř čtvrt milionu návštěvnických vstupů napočítali průvodci v kostelích zapojených do projektu Otevřené chrámy. Svatostánky ve velkých městech, ale i menší kostelíky na vesnicích se staly v druhém roce pandemie turisty vyhledávanými místy. Biskupství ostravsko-opavské ve spolupráci s Moravskoslezským krajem nabídlo v 5. ročníku projektu prohlídku 33 kostelů a dvou kostelních věží. Do šesti kostelů se mohou zájemci přijít podívat i po skončení turistické sezóny. Jsou otevřeny celoročně.

Nejvíc lidí přišlo do kaple sv. Cyrila a Metoděje na Radhošti

Nejnavštěvovanějším místem byla v období od 29. 5. do 31. 10. 2021 kaple sv. Cyrila a Metoděje na Radhošti, kterou navštívilo celkem 66 714 zájemců. Návštěvnost přesahující 20 tisíc návštěv zaznamenali

v kostele sv. Maxmiliána na Hukvaldech, na poutním místě Cvilín u Krnova a ve štramberském kostele sv. Jana Nepomuckého. Pětici prvních uzavírá katedrála Božského Spasitele v Ostravě, do níž v čase vyhrazeném turistům vstoupilo více než 15 tisíc návštěvníků.

Čtenáři románu "Šikmý kostel" ztrojnásobili návštěvnost

Mezi první desítkou kostelů s největší návštěvností se letos poprvé objevil kostel sv. Petra z Alkantary v Karviné-Dolech. Tzv. „šikmý kostel“, který proslavily romány spisovatelky Karin Lednické, se stal doslova skokanem roku. V předchozích ročnících se návštěvnost držela na úrovni okolo 3000 hostů. Letos mediální popularita kostela zvedla zájem až téměř k desetitisícům návštěvníků. „V letošní turistické sezóně zavítalo do staré Karviné mnohonásobně více návštěvníků než v předchozích letech, a to nejen z Karvinska a Ostravska, ale také z celé České republiky i ze zahraničí,“ uvedla Tereza Ondruszová, předsedkyně spolku Za starou Karvinou, která je předsedkyní spolku Stará Karviná.

Tisková zpráva DOO, Pavel Siuda

Poděkování průvodcům

Rád bych jménem farnosti i biskupství poděkoval všem průvodkyním a průvodcům za vstřícnou spolupráci, obětavost a nasazení, které jste věnovali úspěšné realizaci projektu Otevřeně chrámy v roce 2021.

Je předpoklad, že i příštím roce budou oba naše kostely opět otevřeny. Pokud by byl někdo další ochoten pomoci s otevíráním, budeme rádi.

Dominik David

Statistika návštěvnosti za období červen–říjen 2021

Město	Kostel	CELKEM osob	Průměrná návštěvnost [os./hod]
Radhošť	kostel sv. Cyrila a Metoděje	66 714	55,14
Hukvaldy	kostel sv. Maxmiliána	24 179	21,72
Krnov-Cvilín	kostel Povýš. sv. Kříže a PM Sedmib.	22 112	28,83
Štramberk	kostel sv. Jana Nepomuckého	20 463	18,39
Štramberk	kostel sv. Kateřiny	1 133	5,25

UPLYNULÉ AKCE VE FARNOSTI

Společenství dětí 6-11 let

V měsíci říjnu a listopadu proběhlo po roční pauze podzimní setkání dětí. Říjnové setkání se neslo v duchu příprav na Slavnost Všech svatých a Vzpomínku na věrné zemřelé. Děti si vyluštily rébus, jehož tajenkou byla modlitba za zemřelé, navštívili jsme místní hřbitov, kde jsme se společně modlitbu pomodlili. Na faře jsme potom vytvořili svícen na hrob a podzimní obrázek ježka z domácích luštěnin. Využili jsme také ještě pěkného počasí a v průběhu setkání jsme si zahráli venkovní soutěže.

Listopadové setkání jsme začali s malbou na skleničky, aby si děti při příští návštěvě svoje skleničky na pití poznali. Tentokrát jsme zhlédli film ze života Ježíše, při doprovodu kytary zazpívali a jako tvoření jsme vymysleli výrobu lampiónů, které se při podzimním brzkém stmívání dají využít i jako lampička do dětského pokoje.

Na další setkání se těší Lenka a Pavel Szabó.

Misijní koláč

Dne 17. 10. 2021 dětská schola uspořádala v naší farnosti Misijní koláč na podporu Papežského misijního díla dětí. S pomocí laskavých farníků napekla mnoho dobrot, nabalila 120 balíčků a nabídla je v neděli po mši svaté. **Vybraná částka 17 846 Kč** pomůže dětem v chudých oblastech světa. Za vaše dary Pán Bůh zaplat'.

Benefiční adventní koncert

V rámci Adventního benefičního koncertu bylo vybráno do pokladničky 6 510 Kč + 2 900 Kč od dárců, kteří své dary poslali elektronicky. **Celková suma tak tvoří 9 410 Kč.** Finanční dary poslouží k pokrytí nákladů spojených s rehabilitací a léčbou Natálky.

VÝSLEDKY SBÍREK

Účel	Štramberk	Závišice
Sbírky na potřeby farnosti:		
- 28. 9. - svatý Václav	13 348,- Kč	-
- říjen	9 474,- Kč	-
- listopad	11 856,- Kč	4 040,- Kč
- pouť sv. Vendelín	5 810,- Kč	-
- pouť sv. Kateřina (sbírka na ozvučení)	6 810,-Kč	-
Diecézní sbírky		
- sbírka na církevní školy	12 103,-Kč	6 000,-Kč
- sbírka na misie	18 208,-Kč	9 180,-Kč

Za Vaše dary Pán Bůh zaplat'.

PROČ SE OČKUJEME PROTI NEMOCEM

Zkuste si vzít krajíc chleba, polít ho vodou z vodovodu, projet se s ním po kuchyňské lince nebo dole po linoleu, krajíc dát do sklenice a pomocí igelitu a gumičky sklenici neprodyšně uzavřít.

Za den nebo dva uvidíte, kolik rozmanitě barevných plísňových kolonií na něm vyrostlo.

Tohle je svět, ve kterém žijeme, tohle dýcháme. Všude kolem nás jsou neviditelné spory plísní, jsou zde bakterie, viry, s každým nádechem a s každých soustem potravy je do sebe dostáváme. Naneštěstí nelze tělo člověka neprodyšně uzavřít. Dýcháme, vydechujeme, jíme.

První obranou je kůže, pokud není poraněná, funguje jako hradba. Žaludek obsahuje žaludeční šťávy, jejichž pH je 1, tyto šťávy jsou tak kyselé, že umí rozpustit hřebík (ale nezkoušejte prosím). Většina těch plísní a bakterií a virů prostředí žaludku nepřežije. Jsou ale důležité výjimky: virus hepatitidy A proniká do těla skrze trávicí trakt.

V plicích funguje řasinkový epitel, který vrstvu hlenu žene stále směrem vzhůru. Jak do bažiny se v něm polapí vdechnuté plísně a bakterie. Pak pliveme nebo polykáme.

Pokud přece jen dojde k proražení první linie obrany, následuje druhá linie obrany, v krvi máme bílé krvinky, které umí neuvěřitelné věci: rozpoznat vlastní buňky od cizích. Jak policejní patroly prochází ulicemi našeho těla, kontrolují občanské průkazy a když naleznou cizí bakterii nebo virus, pohltí je. Prudce reagují i na cizí buňky transplantovaných orgánů, dokonce i na cizí chemikálie. Nic ale nefunguje dokonale, bakterie *Streptococcus pneumoniae* umí pokrýt buněčnou stěnou svou plasmatickou membránu a tak skryje membránové proteiny, které by jí mohly prozradit, *Mycobacterium tuberculosis* se ochotně nechá pohltit, ale uvnitř fagocytu přežije a je

zde schopna se množit. Policisté navíc občas přehlédnou i vlastní zdivočelé rakovinové buňky.

Kdo jste se kdy řízli nožem, vidíte jejich práci přímo: do místa prolomení hradeb se stahují obránci, bitevní pole rudne, zvyšuje se teplota, odtud i slovo zánět, inflammatio, tam ty plameny, flames, slyšíme dobře. Tekutina z krevních kapilár prosakuje do tkáně a způsobí otok. Hnis jsou mrtvé bílé krvinky se zabitými nepřáteli, proteiny a tekutina z krevních kapilár.

Třetí linií obrany je specifická obrana, nejinteligentnější a nejsložitější. Nepřátelský virus nebo bakterie není jen zabita, je rozsekána a její části jsou představeny dalším buňkám imunitního systému. Tyto buňky jsou jak továrny, která nyní začnou ve velkém vyrábět protistřely přesně proti tomuto druhu útočnicka, informace o útoku bude navíc v těle uložena na mnoho let, někdy až do smrti. Výsledek je famózní, říkáme mu sekundární imunitní odpověď. Pokud dojde k další vlně ataku stejným virem nebo bakterií za rok nebo za deset let, protiofenzíva lidského těla bude zničující, bude mnohem rychlejší, masivnější a potrvá déle než při prvním ataku.

Na tomto je založena myšlenka očkování. Škodlivé bakterie usmrtíme, rozsekáme, dnes již injikujeme do těla očkovance jen jejich neškodné kusy. Nebo inteligentněji, jak v případě covidu, vytvoříme plán na výrobu jedné součástky viru, a tento plán injikujeme do těla. Tělo si tu součástku vyrobí, osahá, pochopí, že je cizí, a buňky imunitního systému součástku dopraví do továrny, kde se proti covidu začnou vyrábět přesně cílené protistřely. Pokud v budoucnu dojde k napadení člověka covidem, obranná reakce těla bude rychlá, masivní a tělo se ubrání.

Takto jsme všichni v dětství dostali vakcinaci HEXA (proti šesti nemocem: záškrtu, tetanu, černému kašli, infekční žloutence typu B, přenosné dětské obrně a invazivním onemocněním způsobeným bakterií Haemophilus influenzae typu B) a MMR (proti spalničkám, příušnicím

a zarděnkám). Dřív se na tyto choroby umíralo. Dnes, díky očkování, se už neumírá ani na tetanus, ani na černý kašel. Zneškodněné části nepřátel předhodíme lidskému tělu, to si je osahá, vytvoří protilátky a v případě reálného útoku spustí zničující palbu.

Vakcinace proti viru SARS-CoV-2 způsobující nemoc covid-19 je variací na dané téma. Vakcínu jsme vyrobili velmi rychle a dobře.

Není v tom žádná esoterika.

Není to proti žádnému křesťanskému principu. Naopak, nenechat se je proti pátému přikázání "Nezabiješ", která platí i vůči vlastní osobě.

Je to jedna další vakcinace na jednu novou nemoc.

Než jsme vyrobili vakcínu, na covid-19 zemřelo celosvětově čtyři miliony a u nás třicet tisíc lidí. Díky vakcinaci se daří nemoc zvládnout.

Nechat se očkovat proti covid-19 není otázka politiky nebo náboženství nebo filosofie nebo vysoké vědy nebo sociologie nebo rozhlasových diskusí nebo televizních debat, je to otázka gymnaziální biologie.

Nechte se.

Marek Vácha

MARY'S MEALS

Magnusovo zamyšlení nad poutí do Medžugorje

První říjnový víkend se naši dobrovolníci vydali na každoroční pouť do Medžugorje, do míst, kde má hnutí Mary's Meals své kořeny. Přinášíme ohlédnutí zakladatele za touto událostí a zveme všechny příznivce, aby se k nám příště připojili.

Moji draží, jsou to už skoro dva roky, co jsem naposledy vycestoval z Británie, a tak těch posledních několik dní tady bylo úžasných. Být zpátky na místě, kde to všechno začalo. Kvůli omezenému cestování

možná letošní pouť do Medžugorje neměla tak hojnou účast jako v předchozích letech, ale to jí rozhodně nijak neubralo na intenzitě.

Na cestě i 15 hodin

V jedné z uvítacích vět jsem řekl, že věřím, že tyto dny modlitby jsou možná to nejdůležitější, co můžeme letos pro Mary's Meals udělat. Ale když jsem se tak díval do tváří přede mnou, uvědomil jsem si, že tito lidé to už vědí. Mnozí z nich přijeli přímo v to ráno, měli za sebou noční cestu autobusem z Česka či Chorvatska. Jeden autobus jel z nejbudálnějšího koutu Chorvatska 15 hodin a celou noc cestou nabíral poutníky. Osijek, Slavonski Brod, Zagreb, Zadar – místa, která jsem poprvé viděl během války v 90. letech, místa, která mám ale nyní spojená s živoucí rodinou Mary's Meals.

Mezi těmi, kdo vážili cestu z té největší dálky, byla i jednorodinná Anna Maria. Přijelo i mnoho dalších dětí, aby se zúčastnily tohoto rodinného setkání. Mary's Meals si už dávno našlo svůj domov v srdcích těchto lidí. Netrvalo dlouho a ozval se zvuk kytar a rozezněly se chvály.

A jako pokaždé i tentokrát jsem v tomto čase modlitby a sounáležitosti něco pochopil. Otec Frankie Mulgrew, který se k nám připojil z Anglie, měl krátkou promluvu, v níž se zeptal: „Kdo byl prvním dítětem, které dostalo jídlo od Marie?“ A když nás nechal chvíli přemýšlet (sám jsem hledal odpověď, přehrával jsem si v duchu scény z Malawi, jak děti stojí ve frontě na kaši), vyslovil prostou pravdu: „No přece Ježíš!“

Rodina Mary's Meals je obrovská a úžasně různorodá. Nesdílíme všichni nutně stejné přesvědčení a asi ne všichni chceme trávit dny modlitbou v zapadlé vesnici v bosenských horách, kde, jak mnoho z nás věří, k nám už 40 let mluví Naše Paní, Maria, matka Ježíšova. I když bych to všem bez ohledu na to, jakou víru vyznávají, doporučil. Aspoň proto, aby pochopili, jak se Mary's Meals – tato neuvěřitelná věc – stala skutečností.

A také doufám, že všichni pochopíme tu pravdu, kterou vyslovil otec Frankie: i když bude naše úsilí sebeúspěšnější, naše touha je stejná jako touha židovské matky, která před dvěma tisíci lety udělala všechno, co bylo v jejích silách, aby nakrmila své dítě – když se narodilo v chlévě, když bylo ve vyhnanství – prostě proto, že ho milovala.

Díky našim úžasným dárcům a dobrovolníkům z celého světa sytí Mary's Meals nyní více než 2 miliony dětí denně! Z celého srdce vám děkuji jménem všech těch dětí. Děkuji za každou vykonanou práci, za každý věnovaný dar, za jedinečnost všeho, čím přispíváte na obrovský stůl Mary's Meals. Děkuji a prosím, nepřestávejte! Bůh vám žehnej!

*MAGNUS MACFARLANE-BARROW, zakladatel hnutí Mary's Meals
převzato z Katolického týdeníku č. 49/2021*

Stačí 459 korun na celý školní rok

V tomto čísle farního zpravodaje jste našli letáček charitativní organizace **Mary's meals**. Mary's Meals je charitativní nevládní nízkonákladová organizace zabývající se programy školního stravování v převážně rozvojových zemích. Vznikla v roce 2002 z již existující skotské charitativní organizace SIR (Scottish International Relief) fungující od roku 1992. Pracuje v devatenácti, povětšinou rozvojových, zemích a každý den zajišťuje školní jídlo pro více než 2 miliony dětí. Programy jsou nejrozšířenější v Malawi (přes milion dětí), kde třetina dětí školního věku dostává jídla od Mary's Meals

Pouhých 459 korun nasytí dítě na celý školní rok (na letáčku je uvedena ještě stará částka 421 Kč).

POZVÁNKY

Betlémy ve Štramberku

Opět po roce budou v oknech ve Štramberku vystaveny betlémy. I oba naše kostely se do akce zapojí. V kostele sv. Kateřiny bude vystaven zapůjčený Betlém. Ve farním kostele bude k vidění tradiční kostelní Betlém.

Kostel sv. Jana Nepomuckého

- od 25. 12. 2021 do 31. 1. 2022 každou sobotu a neděli od 10 do 12 hodin a od 14 do 16 hodin

Kostel sv. Kateřiny

- 5. 12., 12. 12., a 19. 12. bude betlém k prohlídce jen přes mříž od 12 do 16 hodin
- 24.12. bude kostel otevřený od 10 do 12 hodin a od 13 do 15 hodin.
- 25. 12., 26. 12., 1. 1., 2. 1. a 6. 1. bude betlém k prohlídce jen přes mříž od 12 do 15 hodin.

Adventní koncerty 2021

Benefiční koncert – All Brass Band

Koncert se uskuteční v **neděli 5. 12. 2021 v 17 hodin v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Závišicích**. Výtěžek z koncertu bude věnován sdružení Cesta 121, které pomáhá kněžím ve stáří a nemoci.

Adventní koncert Lašského dechového orchestru

Uskuteční se **dne 12. 12. 2021 v 15:30 hodin v kostele sv. Jana Nepomuckého**. Zahraje Lašský dechový orchestr pod vedením dirigenta Aleše Kuběny, zpěv Renáta Navrátilová a Ondřej Šimíček.

MODLITBA ADSUMUS

Je to asi poprvé v historii, kdy se do synody zapojuje celá církev, včetně nás obyčejných lidí. Je to poprvé, kdy se touto modlitbou připojujeme ke konání synody.

Co modlitba za synodu znamená a jaký je její původ?

Každé zasedání Druhého vatikánského koncilu začínalo modlitbou Adsumus Sancte Spiritus, což jsou první slova jejího latinského znění a znamenají „Zde jsme, před tebou, Duchu Svatý“. Používá se při koncilech, synodách a dalších církevních shromážděních již stovky let a je připisována sv. Isidorovi ze Sevilly (asi 560 – 4. dubna 636). Když tedy nyní zahajujeme tento synodální proces, zveme touto modlitbou Ducha Svatého, aby v nás působil, a my se tak stali společenstvím a lidem milosti. Pro synodální cestu v letech 2021–2023 jsme připravili její zjednodušenou verzi, aby se ji snadno mohla modlit kterákoli skupina nebo liturgické shromáždění.

Modlitba:

Zde jsme, před Tebou, Duchu Svatý, shromáždění ve tvém jménu. Provázej nás Ty sám, vstup do našich srdcí a vytvoř si v nich domov. Ukaž nám cestu, kterou se máme vydat, uč nás, jak na ní vytrvat. Jsme zde s přetěžkým břemenem svých slabostí a hříchů.

Nedopusť, abychom propadli zmatku, nedopusť, aby nás nevědomost svedla na scestí, nedopusť, aby předpojatost ovlivnila naše činy. Dej, ať v tobě nalezneme naši jednotu, abychom věčnému životu kráčeli vstříc společně, abychom nesešli z cesty pravdy a neodchýlili se od toho, co je správné.

To vše žádáme od tebe, jenž jsi při díle na každém místě a v každém čase, a ve společenství s Otcem i Synem na věky věků.

Amen.

SYNODA VE FARNOSTI

Kdo se chce zapojit do synody, tak může kontaktovat někoho z koordinátorů níže a domluvit se s ním osobně na postupu.

Štramberk

Koordinátor	Telefon	E-mail
Karel Váňa <i>Společenství manželů</i>	732 240 863	vana.karel@gmail.com
Jana Váňová <i>Společenství matek</i>	732 240 300	vanovajana@gmail.com
Pavla Jurková <i>Společenství seniorů</i>	732 158 333	p.jurkova@gmail.com
Daniel Pavel Komárek <i>Skauti</i>	734 452 227	dankomarek@seznam.cz

Závišice

Koordinátor	Telefon	E-mail
Ladislav Kupčik	731 237 335	ladislav.kupcik@tawesco.cz
Karolína Najzarová	739 940 604	K.najzarova@seznam.cz
Pavel Szabó	607 753 330	pavel.szabo.ps@seznam.cz

SMYSL PRVNÍCH SOBOT V MĚSÍCI

Podobně jako jsou první pátky v měsíci zaměřené na Nejsvětější Srdce Ježíšovo, a jejich cílem je přinést smír za hříchy proti Ježíšovu Nejsvětějšímu Srdci, slavením prvních sobot v měsíci chceme přinést smír za hříchy proti Mariinu Neposkvrněnému Srdci. K tomu nás vybízela sama Panna Maria ve Fatimě během zjevení třem fatimským pasáčkům.

Sobota je dnem od nepaměti zasvěceným Panně Marii. Je dnem absolutní a pevné víry Panny Marie, kterou osvědčila po Ježíšově umučení. Je to den její největší prázdnoty a bolesti pro ztrátu Ježíše, ale také den nekonečné důvěry v Boží vítězství. Už sv. Pius X. 3.6.1912 vyzval k této smírné pobožnosti k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Papež Benedikt XV. dne 9.11.1920 tuto smírnou pobožnost potvrdil. Jde o splnění jednoho přání Panny Marie ve fatimských zjeveních.

Fatimská prosba o smírné první soboty

13. července 1917 se ve Fatimě třem pasáčkům – Lucii, Františkovi a Hyacintě – Panna Maria zjevila potřetí a ukázala jim peklo. V tomto zjevení pasáčkům řekla, že si přeje, aby se ve světě ustanovila úcta k jejímu Neposkvrněnému Srdci, a také hovořila o smírném svatém přijímání v první soboty v měsíci. „Viděli jste peklo, kam se dostávají duše ubohých hříšníků. Aby je zachránil, chce Bůh ve světě zavést úctu k mému Neposkvrněnému Srdci. Jestliže lidé udělají, co vám řeknu, mnoho duší se zachrání a bude mír...“

Mariina žádost o příslib

O osm let později, 10. prosince 1925, se Panna Maria zjevila Lucii v Pontavedre a řekla: „Dcero, pohleď na mé Srdce, ovinuté trny, kterými je nevděční lidé probodávají rouháním a nevděkem. Snaž se alespoň ty mě potěšit a řekni, že slibuji všem, kdo se po dobu pěti měsíců v první sobotu vyzpovídají, přijmou svaté přijímání, pomodlí

se růženec a stráví 15 minut při rozjímání 15 tajemství růžence, že jim budu blízko v hodině smrti se všemi milostmi, které potřebují ke spáse.“

Mariin velký příslib

K pobožnosti pěti prvních sobot byla dána velká příslibení: „Všem, kdo po pět po sobě následujících prvních sobot v měsíci splní požadované podmínky, slíbují, že při nich budu v hodině smrti se všemi milostmi potřebnými ke spáse jejich duše.“

Proč právě pět prvních sobot?

Panna Maria ve Fatimě vybízí k 5 prvním sobotám, protože existuje 5 druhů urážek a rouhání proti Neposkvrněnému Srdci Panny Marie:

- rouhání proti Neposkvrněnému Početí Panny Marie,
- rouhání proti jejímu Panenství,
- rouhání proti jejímu Božskému Mateřství,
- rouhání těch, kteří otevřeně zasévají do srdcí dětí lhostejnost, a dokonce i nenávisť vůči Matce Boží,
- urážky těch, kteří ji hanobí v jejích obrazech a sochách.

Podmínky smírných pobožností prvních sobot

1. Svatá zpověď

Je potřeba ji vykonat nejlépe v první sobotu nebo v některý den před první sobotou. V mezních případech je také možné vykonat zpověď v nejbližší době po první sobotě, a to vždy s úmyslem přinést smír za urážky proti Mariinu Neposkvrněnému srdci (viz bod 5).

2. Svaté přijímání

Má se k němu přistoupit v první sobotu v měsíci, a to při mši svaté.

3. Modlitba svatého růžence

Panna Maria žádala pomodlit se třetinu sv. růžence, to znamená pět desátků (růženec radostný, bolestný, slavný nebo růženec světla).

4. Patnáct minut rozjímání o tajemstvích růžence s Pannou Marií

Matka Boží žádá, abychom s ní, v její přítomnosti strávili 15 minut a rozjímali o tajemstvích růžence.

5. Úmysl odčinit urážky učiněné Neposkvrněnému Srdci Panny Marie

Tento úmysl vytváří duchovní atmosféru, která má pronikat celou pobožnost prvních sobot. Naši zpověď, svaté přijímání, modlitbu i rozjímání má doprovázet úmysl: Chci odčinit urážky, kterých se dostává, Panno Maria, tvému Neposkvrněnému Srdci! Bez tohoto úmyslu celá pobožnost ztrácí na významu.

6. Pět prvních sobot

Jde o pět po sobě následujících prvních sobot, tedy bez přerušení. Pro případy, kdy by splnění všech podmínek v sobotu nebylo možné, slyšela Lucie vnitřní hlas Pána Ježíše: „Stejně bude přijata tato pobožnost v neděli po první sobotě, když to moji kněží z oprávněných důvodů dovolí.“

Závěrem

Milí přátelé, pojďme společně potěšit Mariino Neposkvrněné Srdce, které je tolik uráženo mnohými lidskými hříchy. Prosme také za ubohé hříšníky, kterým hrozí pekelný oheň, aby se obrátili a získali život věčný.

MISIJNÍ KOLÁČ 2021

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji všem autorům a spolupracovníkům, kteří se podíleli svými příspěvky na tomto farním zpravodaji. Jsou to:

o. Vladimír, Petr Buzek, Dominik David, Vojtěch David, Eva Davidová, Ludmila Petrášová, Marie Sopuchová, Lenka a Pavel Szabó, Barbora Valná

Sazba: Petra Davidová

Toto číslo vyšlo v neděli 5. prosince 2021.

Pokud máte články, materiály nebo tipy, co by se mohlo ve farním zpravodaji objevit, pošlete je prosím na e-mail dominik.d@centrum.cz. Další číslo vyjde předběžně v únoru 2022.